COMUNICAREA COMISIEI

Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012

[SWD(2012) 130 final]

[SWD(2012) 131 final]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/C 158/04)

CUPRINS

INTRODUCERE . . . 6

POLITICA ÎN DOMENIUL AJUTOARELOR DE STAT ȘI DIRECTIVA ETS . . . 6

1. MĂSURI SPECIFICE CARE FAC OBIECTUL PREZENTELOR ORIENTĂRI . . . 7

1.1. Ajutor acordat întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse la un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a reflectării costurilor aferente certificatelor EU ETS în prețul energiei electrice (ajutor pentru costurile emisiilor indirecte) 7

1.2. Ajutor pentru investiții acordat centralelor electrice cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv centralelor electrice noi care sunt pregătite pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC) . . . 8

1.3. Ajutor implicat în alocarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii opționale pentru modernizarea generării de energie electrică . . . 8

1.4. Ajutor implicat în excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS . . . 9

2. DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII . . . 9

2.1. Domeniul de aplicare al prezentelor orientări . . . 9

2.2. Definiții . . . 9

3. MĂSURI DE AJUTOR COMPATIBILE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (3) DIN TRATAT 9

3.1. Ajutor acordat întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse la un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a reflectării costurilor aferente certificatelor EU ETS în prețul energiei electrice (ajutor pentru costurile emisiilor indirecte) 9

3.2. Ajutor pentru investiții acordat centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv centralelor electrice noi care sunt pregătite pentru CSC . . . 11

3.3. Ajutor implicat în alocarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii opționale pentru modernizarea generării de energie electrică . . . 12

3.4. Ajutor implicat în excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS . . . 13

3.5. Proporționalitate . . . 13

4. CUMULARE . . . 13

5. DISPOZIȚII FINALE . . . 13

5.1. Raportare anuală . . . 13

5.2. Transparență . . . 14

5.3. Monitorizare . . . 14

5.4. Perioada aplicării și revizuire . . . 14

ANEXA I . . . 16

Definiții . . . 16

ANEXA II 19

Sectoare și subsectoare considerate *ex ante* ca fiind expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a costurilor emisiilor indirecte 19

ANEXA III 21

Valori de referință privind eficiența consumului de energie electrică pentru produsele cu coduri NACE din Anexa II 21

ANEXA IV 22

Factori maximi ai emisiilor de CO_2 la nivel regional în diferite zone geografice (tCO_2/MWh) . . . 22

INTRODUCERE

POLITICA ÎN DOMENIUL AJUTOARELOR DE STAT ȘI DIRECTIVA ETS

1. Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 ([1]) a stabilit un sistem de comercializare a certificatelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (EU ETS), în timp ce Directiva 2009/29/CE ([2]) a îmbunătățit și a extins schema EU ETS de la 1 ianuarie 2013. Directiva 2003/87/CE astfel cum a fost modificată ([3]) este denumită în continuare „Directiva ETS". Directiva 2009/29/CE face parte dintr-un pachet legislativ care conține măsuri de combatere a schimbărilor climatice și de promovare a surselor regenerabile de energie și a energiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul acestui pachet a fost, în principal, acela de a permite atingerea obiectivului global al Uniunii în domeniul mediului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră față de valorile din 1990 și de atingere a unei ponderi a energiilor regenerabile de 20 % din consumul total de energie al Uniunii până în 2020.

2. Directiva ETS prevede următoarele măsuri speciale și temporare pentru anumite întreprinderi: ajutoare pentru compensarea creșterilor de prețuri la energia electrică datorate includerii costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră ca urmare a aplicării schemei EU ETS (denumite în mod obișnuit „costurile emisiilor indirecte"); ajutoare pentru investiții acordate centralelor electrice cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv centralelor electrice noi care sunt pregătite pentru captarea și stocarea geologică de CO_2 în condiții de siguranță pentru mediu (pregătite pentru CSC); certificate tranzitorii opționale gratuite în sectorul energiei electrice în unele state membre; precum și excluderea anumitor instalații mici din sfera de aplicare a EU ETS în cazul în care reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră poate fi realizată în afara cadrului EU ETS, cu costuri administrative mai reduse.

3. Măsurile speciale și temporare prevăzute în contextul punerii în aplicare a Directivei ETS presupun ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu articolul 108 din tratat, ajutorul de stat trebuie notificat de către statele membre Comisiei și nu poate fi pus în aplicare până când nu este aprobat de Comisie.

4. Pentru a asigura transparența și securitatea juridică, prezentele orientări descriu criteriile de compatibilitate care vor fi aplicate în cazul acestor măsuri de ajutor de stat în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum a fost îmbunătățită și extinsă prin Directiva 2009/29/CE.

5. În conformitate cu testul comparativ prevăzut în Planul de acțiune privind ajutoarele de stat din 2005 ([4]), obiectivul principal al controlului ajutoarelor de stat în contextul aplicării schemei EU ETS este acela de a garanta faptul că măsurile de ajutor de stat vor contribui la o reducere mai semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră decât în absența ajutorului și că efectele pozitive ale ajutorului contrabalansează efectele negative reprezentate de denaturarea concurenței pe piața internă. Ajutorul de stat trebuie să fie necesar pentru a se atinge obiectivul EU ETS în materie de mediu (necesitatea ajutorului) și trebuie să se limiteze la minimul necesar pentru a asigura nivelul dorit de protecție a mediului (proporționalitatea ajutorului) fără să creeze denaturări nejustificate ale concurenței și ale schimburilor comerciale pe piața internă.

6. Întrucât dispozițiile introduse de Directiva 2009/29/CE se vor aplica începând cu 1 ianuarie 2013, ajutorul de stat nu poate fi considerat necesar pentru a reduce o eventuală obligație rezultată în temeiul directivei menționate înainte de această dată. Prin urmare, măsurile care fac obiectul prezentelor orientări nu pot fi autorizate decât pentru costurile suportate la 1 ianuarie 2013 sau după această dată, cu excepția ajutorului implicat în certificatele tranzitorii opționale gratuite pentru modernizarea generării de energie electrică (în unele state membre), care poate include, în anumite condiții, investițiile efectuate începând cu 25 iunie 2009 și incluse în planul național.

([1]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

([2]) Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (JO L 140, 5.6.2009, p. 63).

([3]) Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 (JO L 338, 13.11.2004, p. 18); Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 (JO L 8, 13.1.2009, p. 3); Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109).

([4]) Planul de acțiune privind ajutoarele de stat – ajutoare de stat mai puțin numeroase și mai bine direcționate: foaie de parcurs pentru reforma ajutoarelor de stat 2005-2009, COM(2005) 107 final, 7.6.2005.

1. MĂSURI SPECIFICE CARE FAC OBIECTUL PREZENTELOR ORIENTĂRI

1.1. Ajutor acordat întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse la un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a reflectării costurilor aferente certificatelor EU ETS în prețul energiei electrice (ajutor pentru costurile emisiilor indirecte)

7. În temeiul articolului 10a alineatul (6) din Directiva ETS, statele membre pot acorda ajutor de stat în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza reflectării costurilor aferente emisiilor de gaze cu efect de seră în prețul energiei electrice (denumite în continuare costurile emisiilor indirecte), pentru a compensa aceste costuri în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat. În sensul prezentelor orientări, conceptul de „relocare a emisiilor de dioxid de carbon" se referă la perspectiva unei creșteri a emisiilor de gaze cu efect de seră atunci când întreprinderile își orientează producția în afara Uniunii deoarece nu pot transfera creșterile costurilor generate de EU ETS asupra clienților lor fără a înregistra o pierdere semnificativă a cotei de piață.

8. Reducerea riscului relocării emisiilor de dioxid de carbon este justificată din rațiuni de protecție a mediului, întrucât ajutorul urmărește evitarea unei creșteri a emisiilor globale de gaze cu efect de seră ca urmare a transferării producției în afara Uniunii, în absența unui acord internațional cu caracter obligatoriu privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În plus, ajutorul pentru costurile emisiilor indirecte poate avea un impact negativ asupra eficienței EU ETS. Dacă nu este direcționat în mod corespunzător, este posibil ca ajutorul să îi exonereze pe beneficiari de costul emisiilor lor indirecte, limitând astfel stimulentele pentru reducerea emisiilor și promovarea inovării în sectorul respectiv. Drept urmare, va fi necesar ca alte sectoare ale economiei să suporte, în cea mai mare parte, costurile reducerii emisiilor. De asemenea, un astfel de ajutor de stat poate conduce la denaturări semnificative ale concurenței pe piața internă, în special ori de câte ori întreprinderi din același sector sunt tratate diferit în diferite state membre în funcție de diferitele constrângeri bugetare. Prin urmare, prezentele orientări trebuie să vizeze trei obiective specifice: reducerea la minimum a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, menținerea obiectivului EU ETS de a asigura o decarbonizare eficientă din punctul de vedere al costurilor și reducerea la minimum a denaturărilor concurenței pe piața internă.

9. În timpul procesului de adoptare a Directivei 2009/29/CE, Comisia a dat o declarație ([5]) în care prezenta principiile fundamentale pe care intenționa să le aplice în privința ajutorului de stat pentru costurile emisiilor indirecte în vederea evitării unor denaturări excesive ale concurenței.

10. Comisia a evaluat, la nivelul Uniunii, măsura în care este posibil ca un sector sau subsector să transfere costurile emisiilor indirecte în prețul produselor fără a înregistra o pierdere semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon din afara Uniunii Europene.

11. Valoarea maximă a ajutorului pe care îl pot acorda statele membre trebuie calculată pe baza unei formule care ține seama de nivelul producție de referință a instalației sau de nivelul consumului de energie electrică de referință al instalației, astfel cum sunt definite în prezentele orientări, precum și de factorul de emisie de CO_2 pentru energia electrică furnizată de instalațiile de ardere din diferite zone geografice. Nu se va acorda ajutor de stat în cazul contractelor de furnizare a energiei electrice care nu includ niciun cost pentru emisiile de CO_2. Această formulă garantează faptul că ajutorul este proporțional și că menține stimulentele pentru eficiența energiei electrice și tranziția de la energia electrică „gri" la energia electrică „verde", în conformitate cu considerentul 27 din Directiva 2009/29/CE.

12. În plus, pentru a reduce la minimum denaturările concurenței pe piața internă și pentru a menține obiectivul EU ETS de a asigura o decarbonizare eficientă din punctul de vedere al costurilor, ajutorul nu trebuie să compenseze integral costurile EUA în prețurile energiei electrice și trebuie redus în timp. Intensitățile degresive ale ajutorului sunt fundamentale în cazul ajutoarelor de stat pentru funcționare, pentru a se evita dependența de ajutor. Mai mult, intensitățile degresive ale ajutorului vor menține atât stimulentele pe termen lung pentru internalizarea completă a externalității de mediu, cât și stimulentele pe termen scurt pentru tranziția la tehnologii de generare a energiei electrice cu emisii mai reduse de CO_2, subliniind totodată caracterul temporar al ajutorului și contribuind la tranziția spre o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon.

([5]) Anexa II la anexa 15713/1/08REV1, 18 noiembrie 2008 (25.11): http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0610+0+DOC+XML+V0//RO

1.2. **Ajutor pentru investiții acordat centralelor electrice cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv centralelor electrice noi care sunt pregătite pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC)**

13. În conformitate cu declarația Comisiei adresată Consiliului European ([6]) cu privire la articolul 10 alineatul (3) din Directiva ETS privind utilizarea veniturilor obținute din licitarea certificatelor, statele membre pot utiliza aceste venituri, în perioada 2013-2016, pentru a sprijini construirea unor centrale electrice cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv a unor centrale electrice noi care să fie pregătite pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC). Ca punct negativ al acestei definiții, în temeiul articolului 33 din Directiva 2009/31/CE a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon ([7]), statele membre trebuie să se asigure că operatorii instalațiilor de ardere cu o putere electrică nominală de peste 300 MW au evaluat anumite condiții, și anume dacă sunt disponibile situri de stocare adecvate, dacă facilitățile de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic și dacă adaptarea în vederea captării de CO_2 este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic. În cazul în care în care evaluarea respectivă este pozitivă, trebuie rezervat un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației pentru echipamentele necesare captării și comprimării CO_2 ([8]).

14. Acest ajutor trebuie să urmărească creșterea nivelului de protecție a mediului, cu emisii mai scăzute de CO_2 decât cele pe care le permite tehnologia de ultimă generație, și să vizeze o disfuncționalitate a pieței, având un impact substanțial asupra protecției mediului. Ajutorul trebuie să fie necesar, să aibă un efect stimulativ și să fie proporțional. Ajutorul pentru punerea în aplicare a captării și a stocării de dioxid de carbon nu intră în domeniul de aplicare al prezentelor orientări și este deja evaluat în baza altor norme existente privind ajutoarele de stat, în special în baza Orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ([9]).

15. Pentru a asigura proporționalitatea ajutorului, intensitățile maxime ale ajutorului trebuie modulate în funcție de contribuția la creșterea nivelului de protecție a mediului și la reducerea emisiilor de CO_2 (obiectivul Directivei ETS) ale noii centrale electrice. Prin urmare, centralele electrice noi care încep să pună în aplicare lanțul CSC integral (și anume construcția și începerea efectivă a captării, transportului și stocării de CO_2) înainte de 2020 trebuie recompensate în comparație cu centralele electrice noi care sunt pregătite pentru CSC, dar care nu încep să pună în aplicare CSC înainte de 2020. În plus, atunci când sunt evaluate două proiecte similare pentru centralele electrice noi care sunt pregătite pentru CSC, intensitățile maxime permise ale ajutorului vor fi mai mari în cazul proiectelor selecționate în urma unei proceduri de licitare cu adevărat concurențiale, bazate pe criterii clare, transparente și nediscriminatorii, ceea ce va garanta în mod eficace faptul că ajutorul este limitat la minimul necesar și promovează concurența pe piața generării de energie electrică. În aceste condiții, se poate presupune că ofertele respective reflectă toate beneficiile posibile care ar putea decurge din investițiile suplimentare.

1.3. **Ajutor implicat în alocarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii opționale pentru modernizarea generării de energie electrică**

16. În temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, statele membre care îndeplinesc anumite condiții referitoare la interconectivitatea rețelei naționale de energie electrică sau la ponderea combustibililor fosili în producția de energie electrică și la nivelul PIB-ului pe cap de locuitor în comparație cu media Uniunii au opțiunea de a se abate temporar de la principiul licitării integrale și de a acorda certificate gratuite întreprinderilor producătoare de energie electrică aflate în activitate până la 31 decembrie 2008 sau celor pentru care procesul investițional în vederea modernizării a fost inițiat fizic înainte de 31 decembrie 2008. În schimbul acordării de certificate gratuite întreprinderilor producătoare de energie electrică, statele membre eligibile trebuie să prezinte un plan național de investiții („plan național") care să prezinte investițiile realizate de beneficiarii certificatelor gratuite sau de alți operatori pentru adaptarea în vederea CSC și pentru modernizarea infrastructurii, pentru introducerea de tehnologii curate și pentru diversificarea mixului lor energetic și a surselor de aprovizionare cu energie.

([6]) Addendum la Nota „I/A" a Secretariatului General al Consiliului către COREPER/CONSILIU 8033/09 ADD 1 REV 1 din 31 martie 2009.
([7]) Directiva 2009/31/CE din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).
([8]) JO C 82, 1.4.2008, p. 1.
([9]) A se vedea nota de subsol nr. 8.

17. Această derogare de la principiul licitării integrale prin furnizarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii implică ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, deoarece statele membre renunță la venituri prin acordarea de certificate gratuite și oferă un avantaj selectiv întreprinderilor producătoare de energie electrică. Aceste întreprinderi se pot afla într-o situație de concurență cu producători de energie electrică din alte state membre, ceea ce poate avea ca rezultat denaturarea sau amenințarea de a denatura concurența și afectarea schimburilor comerciale pe piața internă. Ajutorul acordat este considerat a fi, de asemenea, ajutor de stat având în vedere faptul că beneficiarii certificatelor gratuite vor realiza investiții cu costuri reduse.

1.4. **Ajutor implicat în excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS**

18. În temeiul articolului 27 din Directiva ETS, statele membre pot exclude instalațiile mici și spitalele din sfera EU ETS, în măsura în care acestea fac obiectul unor măsuri care permit o reducere echivalentă a emisiilor de gaze cu efect de seră. Statele membre pot propune măsuri care să se aplice instalațiilor mici și spitalelor prin care acestea să realizeze o contribuție la reducerea emisiilor echivalentă cu cea realizată prin intermediul EU ETS. O astfel de posibilitate de excludere a acestor entități din sfera EU ETS este menită să le ofere avantaje cât mai mari din perspectiva reducerii costurilor administrative pentru fiecare tonă de echivalent CO_2 care este exclusă din sfera ETS.

19. Excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS poate implica ajutor de stat. Statele membre dispun de o marjă largă de apreciere atunci când decid dacă să excludă sau nu instalațiile mici din sfera EU ETS și, în cazul aplicării unei astfel de excluderi, atunci când stabilesc ce tip de instalație să excludă și ce tip de măsuri să prevadă. Prin urmare, nu poate fi exclus faptul că măsurile impuse de statele membre pot constitui un avantaj economic în favoarea instalațiilor mici sau a spitalelor excluse din sfera EU ETS, avantaj susceptibil să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale pe piața internă.

2. **DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII**

2.1. **Domeniul de aplicare al prezentelor orientări**

20. Prezentele orientări se aplică exclusiv măsurilor specifice de ajutor prevăzute în contextul punerii în aplicare a Directivei ETS. Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ([10]) nu se aplică acestor măsuri.

2.2. **Definiții**

21. În scopul prezentelor orientări, se vor aplica definițiile prevăzute în anexa I.

3. **MĂSURI DE AJUTOR COMPATIBILE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (3) DIN TRATAT**

22. Ajutorul de stat poate fi declarat compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat în cazul în care are drept efect creșterea nivelului de protecție a mediului (reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră) fără a afecta negativ condițiile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Atunci când evaluează compatibilitatea unei măsuri de ajutor, Comisia pune în balanță impactul pozitiv al măsurii de ajutor în ceea ce privește atingerea unui obiectiv de interes comun și efectele sale secundare potențial negative, cum ar fi denaturarea schimburilor comerciale și a concurenței. Din acest motiv, durata schemelor de ajutor nu trebuie să fie mai mare decât durata prezentelor orientări. Acest lucru nu aduce atingere posibilității ca un stat membru să notifice din nou o măsură după expirarea termenului stabilit prin decizia Comisiei care autorizează schema de ajutor.

3.1. **Ajutor acordat întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse la un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a reflectării costurilor aferente certificatelor EU ETS în prețul energiei electrice (ajutor pentru costurile emisiilor indirecte)**

23. Pentru sectoarele și subsectoarele enumerate în anexa II, ajutorul pentru compensarea costurilor aferente certificatelor EU ETS care se reflectă în prețul energiei electrice ca urmare a punerii în aplicare a Directivei ETS și care vor fi suportate începând cu 1 ianuarie 2013 va fi considerat compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezenta secțiune.

([10]) A se vedea nota de subsol nr. 8.

Obiectivul și necesitatea ajutorului

24. În sensul prezentelor orientări, obiectivul acestui ajutor este de evita situația în care beneficiarul unui ajutor este expus unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza reflectării costurilor EUA în prețul energiei electrice în cazul în care concurenții săi din țări terțe nu se confruntă cu reflectarea unor costuri similare pentru emisiile de CO_2 în prețul practicat la energia electrică, iar beneficiarul nu poate reflecta aceste costuri în prețul produselor fără să piardă o cotă de piață semnificativă.

25. În sensul prezentelor orientări, se va considera că există un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon numai atunci când beneficiarul își exercită activitatea într-un sector sau subsector enumerat în anexa II.

Intensitatea maximă a ajutorului

26. Intensitatea ajutorului nu trebuie să depășească 85 % din costurile eligibile suportate în 2013, 2014 și 2015, 80 % din costurile eligibile suportate în 2016, 2017 și 2018 și 75 % din costurile eligibile suportate în 2019 și 2020.

Calcularea valorii maxime a ajutorului

27. Ajutorul maxim care poate fi plătit în cazul fiecărei instalații pentru fabricarea de produse în sectoarele și subsectoarele enumerate în anexa II trebuie calculat conform următoarei formule:

(a) în cazul în care valorile de referință privind eficiența consumului de energie electrică enumerate în anexa III se aplică produselor fabricate de beneficiar, ajutorul maxim care trebuie plătit în cazul fiecărei instalații pentru costurile suportate în anul t este egal cu:

$$Amaxt = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

În această formulă, Ai_t este intensitatea ajutorului în anul t, exprimată ca fracție (de exemplu, 0,8); C_t este factorul de emisie de CO_2 (tCO_2/MWh) aplicabil (în anul t); P_{t-1} este prețul EUA la termen în anul t-1 (EUR/tCO_2); E este valoarea de referință aplicabilă privind eficiența consumului de energie electrică specifică produsului, definită în anexa III, iar BO este producția de referință. Aceste concepte sunt definite în anexa I;

(b) în cazul în care valorile de referință privind eficiența consumului de energie electrică enumerate în anexa III nu se aplică produselor fabricate de beneficiar, ajutorul maxim care trebuie plătit în cazul fiecărei instalații pentru costurile suportate în anul t este egal cu:

$$Amaxt = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

În această formulă, Ai_t este intensitatea ajutorului în anul t, exprimată ca fracție (de ex., 0,8); C_t este factorul de emisie de CO_2 (tCO_2/MWh) aplicabil (în anul t); P_{t-1} este prețul EUA la termen în anul t-1 (EUR/tCO_2); EF este valoarea alternativă de referință privind eficiența consumului de energie electrică, iar BEC este consumul de energie electrică de referință (MWh). Aceste concepte sunt definite în anexa I.

28. În cazul în care o instalație fabrică produse pentru care se aplică o valoare de referință privind eficiența consumului de energie electrică enumerată în anexa III și produse pentru care se aplică valoarea alternativă de referință privind eficiența consumului de energie electrică, consumul de energie electrică pentru fiecare produs trebuie repartizat în funcție de tonajul respectiv al producției pentru fiecare produs.

29. În cazul în care o instalație fabrică atât produse care sunt eligibile pentru ajutor (și anume produse care se încadrează în sectoarele sau subsectoarele eligibile enumerate în anexa II), cât și produse care nu sunt eligibile pentru ajutor, ajutorul maxim care trebuie plătit se calculează numai pentru produsele care sunt eligibile pentru ajutor.

30. Ajutorul poate fi plătit beneficiarului în anul în care sunt suportate costurile sau în anul următor. În cazul în care ajutorul este plătit în anul în care sunt suportate costurile, trebuie să existe un mecanism *ex post* de ajustare a plății pentru a se garanta faptul că orice plată excedentară a ajutorului va fi rambursată înainte de data de 1 iulie a anului următor.

Efect stimulativ

31. Se presupune că cerința privind efectul stimulativ este respectată dacă sunt îndeplinite toate condițiile de la secțiunea 3.1.

3.2. **Ajutor pentru investiții acordat centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv centralelor electrice noi care sunt pregătite pentru CSC**

32. Ajutorul pentru investiții acordat în perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2016 pentru centrale electrice noi cu un grad ridicat de eficiență este considerat compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite în prezenta secțiune.

33. Centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență li se poate acorda ajutor pentru investiții numai în cazul în care este îndeplinită fiecare dintre următoarele condiții:

(a) noua centrală electrică cu un grad ridicat de eficiență depășește valoarea de referință armonizată a randamentului centralelor electrice prevăzută în anexa I la Decizia de punere în aplicare 2011/877/UE a Comisiei din 19 decembrie 2011 de stabilire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și căldură, în aplicarea Directivei 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului [11] sau valoarea de referință relevantă a randamentului în vigoare în momentul acordării ajutorului. Centralele electrice noi cu un grad ridicat de eficiență care doar respectă valoarea de referință armonizată a randamentului nu sunt eligibile pentru ajutor; și

(b) autoritatea care acordă ajutorul ia decizia de aprobare a ajutorului în perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2016.

Obiectivul și necesitatea ajutorului

34. Statele membre trebuie să demonstreze că ajutorul vizează o disfuncționalitate a pieței, având un impact important asupra protecției mediului. Ajutorul trebuie să aibă un efect stimulativ prin aceea că determină o schimbare în comportamentul beneficiarului ajutorului; un astfel de efect va fi demonstrat printr-un scenariu contrafactual care să ofere dovezi privind faptul că, în lipsa ajutorului, beneficiarul nu ar fi realizat investiția. În plus, proiectul care beneficiază de ajutor nu trebuie să înceapă înainte de depunerea cererii de ajutor. În cele din urmă, statele membre trebuie să demonstreze că ajutorul nu afectează negativ condițiile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, în special dacă ajutorul se adresează unui număr limitat de beneficiari sau în cazul în care există probabilitatea ca un astfel de ajutor să întărească poziția beneficiarilor pe piață (la nivel de grup de întreprinderi).

Costuri eligibile

35. Costurile eligibile se vor limita la costurile totale ale investiției în noua instalație (active corporale și necorporale) care sunt strict necesare pentru construirea noii centrale electrice. În plus, în cazul construirii unei centrale electrice pregătite pentru CSC, vor fi eligibile costurile suportate pentru demonstrarea fezabilității economice și tehnice globale a punerii în aplicare a unui lanț CSC integral. Costurile instalării de echipamente de captare, transport și stocare nu sunt eligibile în temeiul prezentelor orientări, întrucât ajutorul pentru punerea în aplicare a CSC este deja evaluat în temeiul Orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului.

Intensitățile maxime ale ajutorului

36. În cazul centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență, care sunt pregătite pentru CSC și care încep să pună în aplicare lanțul CSC integral înainte de 2020, ajutorul nu trebuie să depășească 15 % din costurile eligibile.

37. În cazul centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență, care sunt pregătite pentru CSC, dar care nu încep să pună în aplicare lanțul CSC integral înainte de 2020 și care beneficiază de ajutor acordat în urma unei proceduri de licitare cu adevărat concurențiale, care promovează (i) tehnologiile cele mai ecologice de generare a energiei electrice din noua centrală, cu emisii mai scăzute de CO_2 decât cele ale tehnologiei de ultimă generație și (ii) concurența pe piața generării de energie electrică, ajutorul nu trebuie să depășească 10 % din costurile eligibile. O astfel de procedură de licitare trebuie să se bazeze pe criterii clare, transparente și nediscriminatorii și să prevadă participarea unui număr suficient de întreprinderi. În plus, bugetul aferent procedurii de licitare trebuie să fie o constrângere obligatorie, în sensul că nu toți participanții pot beneficia de ajutor.

[11] JO L 343, 23.12.2011, p. 91.

38. În cazul centralelor electrice noi cu un grad ridicat de eficiență care nu îndeplinesc condițiile de la punctele 36 și 37 de mai sus, ajutorul nu trebuie să depășească 5 % din costurile eligibile.

39. În cazul în care nu se începe punerea în aplicarea a lanțului CSC integral înainte de 2020, ajutorul se reduce la 5 % din costurile eligibile ale investiției sau la 10 % în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în secțiunea 3.2 punctul 37 de mai sus. În cazul plății în avans a ajutorului, statele membre recuperează valoarea excedentară a ajutorului.

3.3. **Ajutor implicat în alocarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii opționale pentru modernizarea generării de energie electrică**

40. În perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2019, ajutorul de stat implicat în alocarea cu titlu gratuit de certificate tranzitorii și opționale pentru modernizarea generării de energie electrică și în investițiile incluse în planurile naționale, în conformitate cu articolul 10c din Directiva ETS, va fi considerat compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:

(a) certificatul tranzitoriu cu titlu gratuit este acordat în temeiul articolului 10c din Directiva ETS și în conformitate cu Decizia Comisiei privind orientările referitoare la metodologia de alocare în mod tranzitoriu de certificate gratuite de emisii pentru instalațiile de producere a energiei electrice în temeiul articolului 10c alineatul (3) din Directiva ETS ([12]) și cu Comunicarea Comisiei privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva ETS ([13]);

(b) planul național urmărește un obiectiv de interes comun, cum ar fi creșterea nivelului de protecție a mediului, având în vedere obiectivele generale ale Directivei ETS;

(c) planul național include investiții în adaptarea și modernizarea infrastructurii, în tehnologii curate și în diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu energie realizate după 25 iunie 2009 în temeiul Directivei ETS;

(d) valoarea de piață (la nivelul grupurilor de întreprinderi) a certificatelor gratuite în cursul întregii perioade de alocare (calculate în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 29 martie 2011 ([14]) sau cu documentul de orientare relevant care este aplicabil în momentul acordării ajutorului) nu depășește costurile totale pentru investițiile realizate de beneficiarul certificatelor gratuite (la nivelul grupurilor de întreprinderi). În cazul în care costurile totale de investiții sunt mai mici decât valoarea de piață a certificatelor sau beneficiarul certificatelor gratuite nu întreprinde nicio investiție eligibilă în cadrul planului național, beneficiarii certificatelor gratuite trebuie să transfere diferența într-un mecanism care va finanța alte investiții eligibile în cadrul planului național; și

(e) ajutorul nu afectează negativ condițiile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, în special dacă ajutorul se adresează unui număr limitat de beneficiari sau în cazul în care există probabilitatea ca un astfel de ajutor să întărească poziția beneficiarilor pe piață (la nivel de grup de întreprinderi).

Efect stimulativ

Se consideră că efectul stimulativ este realizat în cazul investițiilor întreprinse începând cu 25 iunie 2009.

Costuri eligibile

41. Costurile eligibile trebuie să se limiteze la costurile totale ale investiției (active corporale și necorporale) menționate în planul național, corespunzătoare valorii de piață a certificatelor gratuite (calculate în conformitate cu Comunicarea Comisei din 29 martie 2011 ([15]) sau cu documentul de orientare relevant care este aplicabil în momentul acordării ajutorului) acordate fiecărui beneficiar, indiferent de costurile de funcționare și de beneficiile instalației respective.

([12]) Decizia Comisiei din 29 martie 2011 privind orientările referitoare la metodologia de alocare în mod tranzitoriu de certificate gratuite de emisii pentru instalațiile de producție a energiei electrice în temeiul articolului 10c alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, C(2011) 1983 final, 29.3.2011.
([13]) Comunicare a Comisiei, Document de orientare privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva 2003/87/CE (JO C 99, 31.3.2011, p. 9).
([14]) A se vedea nota de subsol nr. 13.
([15]) A se vedea nota de subsol nr. 13.

Intensitatea maximă a ajutorului

42. Ajutorul nu trebuie să depășească 100 % din costurile eligibile.

3.4. **Ajutor implicat în excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS**

43. Ajutorul implicat în excluderea instalațiilor mici și a spitalelor din sfera EU ETS începând cu 1 ianuarie 2013 va fi considerat compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, cu condiția ca acestea să facă obiectul unor măsuri echivalente de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în sensul articolului 27 din Directiva ETS și cu condiția ca statul membru să respecte condițiile stabilite la articolul 27 din Directiva ETS.

Efect stimulativ

44. Se presupune că cerința privind efectul stimulativ este respectată dacă sunt îndeplinite toate condițiile de la secțiunea 3.4.

3.5. **Proporționalitate**

45. Statul membru trebuie să demonstreze că valoarea ajutorului acordat beneficiarului este limitată la minimul necesar. În special, statele membre pot acorda ajutor cu intensități mai reduse decât cele prevăzute de prezentele orientări.

4. **CUMULARE**

46. Plafoanele de ajutor stabilite în prezentele orientări nu trebuie depășite, indiferent dacă sprijinul este finanțat în întregime din resurse de stat sau dacă este finanțat parțial de Uniune.

47. Ajutorul considerat compatibil în temeiul prezentelor orientări nu poate fi combinat cu un alt ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat sau cu alte forme de finanțare din partea Uniunii în cazul în care o asemenea suprapunere are drept rezultat o intensitate a ajutorului mai mare decât cea prevăzută în prezentele orientări. Cu toate acestea, în situația în care cheltuielile eligibile pentru ajutor pentru măsurile care fac obiectul prezentelor orientări sunt eligibile integral sau parțial și pentru ajutorul acordat în alte scopuri, părții comune i se va aplica plafonul de ajutor cel mai favorabil conform normelor relevante.

5. **DISPOZIȚII FINALE**

5.1. **Raportare anuală**

48. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ([16]) și cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 ([17]) de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999, statele membre trebuie să transmită Comisiei rapoarte anuale.

49. În afară de cerințele prevăzute în regulamentele menționate, rapoartele anuale pentru măsurile de ajutor de mediu trebuie să conțină informații suplimentare privind respectivele scheme aprobate. În special, statele membre trebuie să includă următoarele informații în rapoartele lor anuale:

— numele beneficiarului și instalațiile pe care le deține și care beneficiază de ajutor;

— sectorul (sectoarele) sau subsectorul (subsectoarele) în care beneficiarul își desfășoară activitatea;

— anul pentru care se plătește ajutorul și anul în care se plătește;

— *producția de referință* pentru fiecare instalație care beneficiază de ajutor în (sub)sectorul pertinent;

— *extinderile* sau reducerile *semnificative de capacitate*, după caz;

— producția anuală pentru fiecare instalație care beneficiază de ajutor în (sub)sectorul pertinent pentru fiecare din anii utilizați în vederea stabilirii *producției de referință*;

([16]) JO L 83, 27.3.1999, p. 1.
([17]) JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

— producția anuală pentru fiecare instalație care beneficiază de ajutor în (sub)sectorul pertinent pentru anul pentru care se plătește ajutorul;

— producția anuală de alte produse fabricate de fiecare instalație care beneficiază de ajutor și care nu fac obiectul *valorilor de referință privind eficiența consumului de energie electrică* pentru fiecare din anii utilizați în vederea stabilirii *producției de referință* (în cazul în care eventualul ajutor se acordă prin utilizarea unei *valori alternative de referință privind eficiența consumului de energie electrică*);

— *consumul de energie electrică de referință* pentru fiecare instalație care beneficiază de ajutor (în cazul în care eventualul ajutor se acordă prin utilizarea unei *valori alternative de referință privind eficiența consumului de energie electrică*);

— consumul anual de energie electrică pentru fiecare dintre anii luați în calcul în vederea stabilirii *consumului de energie electrică de referință* (în cazul în care eventualul ajutor se acordă prin utilizarea unei *valori alternative de referință privind eficiența consumului de energie electrică*);

— consumul anual de energie electrică a instalației pentru anul în care este plătit ajutorul (în cazul în care eventualul ajutor se acordă prin utilizarea unei *valori alternative de referință privind eficiența consumului de energie electrică*);

— *prețul EUA la termen* utilizat pentru calcularea valorii ajutorului pentru fiecare beneficiar în parte;

— intensitatea ajutorului;

— *factorul* național *de emisie de* CO_2.

50. Comisia va monitoriza periodic ajutorul acordat întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza reflectării costurilor certificatelor EU ETS în prețul energiei electrice descris în secțiunea 3.1. Cu această ocazie, își va actualiza informațiile referitoare la amploarea reflectării costurilor indirecte și la eventualele consecințe ale relocării emisiilor de dioxid de carbon.

51. În ceea ce privește ajutorul acordat pentru centralele electrice noi cu un grad ridicat de eficiență, inclusiv pentru cele pregătite pentru CSC, statele membre trebuie să includă următoarele informații în rapoartele lor anuale:

— numele beneficiarilor;

— valoarea ajutorului pentru fiecare beneficiar în parte;

— intensitatea ajutorului;

— verificarea conformității cu condițiile din secțiunea 3.2 punctul 32 în ceea ce privește momentul acordării ajutorului;

— verificarea conformității cu condițiile din secțiunea 3.2 punctul 36 în ceea ce privește începerea punerii în aplicare a lanțului CSC integral înainte de 2020.

5.2. **Transparență**

52. Comisia consideră că sunt necesare măsuri suplimentare pentru îmbunătățirea transparenței ajutoarelor de stat în cadrul Uniunii. În special, este necesar să se garanteze faptul că statele membre, operatorii economici, părțile interesate și Comisia pot consulta cu ușurință textul integral al tuturor schemelor de ajutor de mediu aplicabile.

53. Acest lucru se poate realiza prin crearea de site-uri internet. Din acest motiv, atunci când evaluează scheme de ajutor, Comisia cere sistematic statului membru în cauză să publice pe internet textul integral al tuturor schemelor de ajutor finale și să comunice Comisiei adresa de internet pe care au fost publicate acestea.

5.3. **Monitorizare**

54. Statele membre trebuie să se asigure că sunt ținute evidențe detaliate în ceea ce privește acordarea ajutorului pentru toate măsurile. Aceste evidențe, care trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a se putea stabili dacă au fost respectate costurile eligibile și intensitatea maximă admisibilă a ajutorului, trebuie menținute timp de 10 ani de la data la care a fost acordat ajutorul și trebuie puse la dispoziția Comisiei la cerere.

5.4. **Perioada aplicării și revizuire**

55. Comisia va aplica prezentele orientări din ziua următoare publicării acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

56. Orientările vor rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie 2020. În urma consultării statelor membre, Comisia poate modifica aceste orientări înainte de data stabilită pe baza unor considerente importante legate de politica în domeniul concurenței sau de politica de mediu ori pentru a ține seama de alte politici sau angajamente internaționale ale Uniunii. Astfel de modificări ar putea fi, în special, necesare în lumina viitoarelor acorduri internaționale în domeniul schimbărilor climatice și a viitoarei legislații privind schimbările climatice din Uniune. Comisia poate efectua o revizuire a prezentelor orientări din doi în doi ani de la adoptarea acestora.

57. Comisia va aplica prezentele orientări în cazul tuturor măsurilor de ajutor notificate în privința cărora este invitată să ia o decizie după publicarea orientărilor în Jurnalul Oficial, chiar și în situațiile în care proiectele au fost notificate înainte de publicarea acestora. Comisia va aplica în cazul tuturor ajutoarelor ilegale normele prevăzute în Comunicarea Comisiei privind stabilirea regulilor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal ([18]).

([18]) JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

ANEXA I

Definiții

În sensul prezentelor orientări, se aplică următoarele definiții:

— „ajutor" înseamnă orice măsură care întrunește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat;

— „perioada de acordare a ajutorului" înseamnă unul sau mai mulți ani din intervalul de timp 2013-2020. În cazul în care un stat membru dorește să acorde ajutor pentru o perioadă mai scurtă, trebuie să ia ca referință un exercițiu financiar al beneficiarilor și să acorde ajutor pe o bază anuală;

— „intensitatea maximă a ajutorului" înseamnă valoarea totală a ajutorului exprimată ca procentaj din costurile eligibile. Toate cifrele utilizate trebuie considerate înaintea oricărei deduceri de impozite sau de alte taxe. În cazul în care ajutorul se acordă sub altă formă decât cea a unui grant, valoarea ajutorului trebuie să fie echivalentă cu valoarea grantului. Ajutorul plătibil în mai multe tranșe trebuie calculat la valoarea sa netă actualizată totală la momentul acordării primei tranșe, utilizând rata de referință relevantă a Comisiei pentru scontarea valorii în timp. Intensitatea ajutorului este calculată pentru fiecare beneficiar în parte;

— „autogenerare" înseamnă generarea de energie electrică de către o instalație care nu îndeplinește condițiile clasificării ca „producător de energie electrică" în sensul articolului 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE;

— „beneficiar" înseamnă o întreprindere care primește ajutor;

— „pregătit pentru CSC" înseamnă că o instalație a demonstrat că sunt disponibile situri de stocare adecvate, că facilitățile de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic și că instalația este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic pentru adaptarea în vederea captării de CO_2, de îndată ce sunt obținute suficiente stimulente pe piață sub forma unui prag de preț pentru emisiile de CO_2. În special, pregătirea pentru CSC presupune:

  — demonstrarea fezabilității tehnice a adaptării în vederea captării de CO_2. Trebuie elaborat un studiu tehnic specific amplasamentului care să demonstreze cu suficiente detalii tehnice că facilitatea este capabilă din punct de vedere tehnic să fie pe deplin adaptată pentru captarea de CO_2, la o rată de captare de 85 % sau superioară, utilizând una sau mai multe tipuri de tehnologie care și-au dovedit viabilitatea înainte de a fi comercializate sau a căror performanță poate fi estimată cu certitudine ca fiind adecvată;

  — controlul unui spațiu suplimentar suficient pe amplasamentul pe care vor fi instalate echipamentele de captare;

  — identificarea unei (unor) conducte sau a altei (altor) căi de transport fezabile din punct de vedere tehnic și economic pentru stocarea geologică în condiții de siguranță a CO_2;

  — identificarea unuia sau a mai multor eventuale amplasamente de stocare care au fost evaluate ca fiind adecvate pentru stocarea geologică în condiții de siguranță a CO_2, la volumele și ratele totale proiectate de CO_2 captat pe întreaga durată de funcționare;

  — demonstrarea fezabilității economice a adaptării unui sistem CSC integrat la capacitatea maximă/parțială a facilității, pe baza unei evaluări economice. Evaluarea trebuie să ofere dovezi ale unor scenarii rezonabile, ținând seama de previziunile de preț pentru CO_2, de costurile tehnologiilor și opțiunilor de stocare identificate în studiile tehnice, precum și de marjele lor de eroare și de veniturile din exploatare previzionate. Evaluarea va indica situațiile în care CSC ar fi fezabilă din punct de vedere economic pe durata de funcționare a instalației propuse. Evaluarea ar trebui să cuprindă și un plan potențial de punere în aplicare a CSC, care să includă un calendar potențial privind intrarea în funcțiune;

  — demonstrarea faptului că pot fi obținute toate autorizațiile relevante pentru punerea în aplicare a CSC și identificarea procedurilor și termenelor pentru acest proces;

— „protecția mediului" înseamnă orice acțiune menită să remedieze sau să prevină orice prejudiciu asupra mediului fizic sau a resurselor naturale rezultate ca urmare a activităților proprii ale unui beneficiar, să reducă riscul unor astfel de prejudicii sau să conducă la o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, inclusiv măsuri de economisire a energiei și utilizarea de surse regenerabile de energie;

— „cotă a Uniunii Europene (EUA)" înseamnă un certificat transferabil pentru emiterea unei tone de echivalent CO_2 într-o anumită perioadă;

— „valoare adăugată brută (GVA)" înseamnă valoarea adăugată brută la costul factorilor, care este valoarea producției minus valoarea consumului intermediar. Este o măsură a contribuției la PIB a unui producător, a unei industrii sau a unui sector. GVA la costul factorilor este GVA la prețurile pieței minus orice impozit indirect plus orice subvenție. Valoarea adăugată brută poate fi calculată pe baza cifrei de afaceri, plus producția capitalizată, plus alt venit din exploatare, plus sau minus modificările acțiunilor, minus achizițiile de bunuri și servicii, minus alte impozite pe

produse care au legătură cu cifra de afaceri, dar care nu sunt deductibile, minus taxele și impozitele legate de producție. Alternativ, poate fi calculată pe baza excedentului brut de exploatare prin adăugarea costurilor cu personalul. Veniturile și cheltuielile clasificate drept financiare sau extraordinare în conturile întreprinderii sunt excluse din valoarea adăugată. Valoarea adăugată la costul factorilor este calculată la nivel brut, întrucât ajustările valorice (cum ar fi deprecierea) nu sunt scăzute ([1]);

— „punerea în aplicare a lanțului CSC integral" înseamnă construirea și începerea efectivă a captării, transportului și stocării de CO_2;

— „instalații mici" înseamnă instalațiile care au raportat autorității competente emisii anuale mai mici de 25 000 de tone de echivalent CO_2 și care, în situațiile în care desfășoară activități de ardere, au o putere termică nominală de mai puțin de 35 MW, excluzând emisiile din biomasă, în fiecare dintre cei trei ani care preced notificarea măsurilor echivalente în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) litera (a) din Directiva ETS;

— „începerea lucrărilor" înseamnă fie începerea lucrărilor de construcție, fie primul angajament ferm de comandă a echipamentelor, excluzând studiile de fezabilitate;

— „active corporale" înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, investițiile în terenuri, clădiri, centrală și echipament;

— „active necorporale" înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, cheltuielile privind transferul de tehnologie prin achiziții de licențe de exploatare sau de cunoștințe tehnice brevetate sau nebrevetate, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

  — activele necorporale în cauză sunt elemente amortizabile de activ;

  — sunt achiziționate în condițiile pieței de la o întreprindere în care beneficiarul nu are nicio putere de control direct sau indirect;

  — sunt incluse în activele întreprinderii, rămân în unitatea beneficiarului ajutorului și sunt utilizate în acel loc pe o perioadă de cel puțin cinci ani. Această condiție nu se aplică în cazul în care activele necorporale sunt depășite din punct de vedere tehnic. În cazul în care activele necorporale se vând în cursul celor cinci ani, profitul obținut din vânzare trebuie scăzut din costurile eligibile și valoarea ajutorului trebuie rambursată parțial sau total, după caz;

— „intensitatea schimburilor comerciale" înseamnă raportul dintre valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței pentru Uniune (cifra de afaceri internă anuală a întreprinderilor din Uniune plus importurile totale din țări terțe) conform statisticilor Eurostat;

— „prețul EUA la termen", exprimat în EUR, înseamnă media simplă a prețurilor zilnice EUA la termen de un an (prețurile ofertei de închidere) pentru livrarea în luna decembrie a anului pentru care se acordă ajutorul, astfel cum se observă la o anumită bursă de certificate de dioxid de carbon din UE de la data de 1 ianuarie până la data de 31 decembrie a anului anterior anului pentru care se acordă ajutorul. De exemplu, pentru ajutorul acordat pe 2016, este media simplă a prețurilor ofertei de închidere EUA din decembrie 2016 observate de la 1 ianuarie 2015 la 31 decembrie 2015 la o anumită bursă de certificate de dioxid de carbon din UE;

— „factorul de emisie de CO_2", exprimat în tCO_2/MWh, înseamnă media ponderată a intensității CO_2 a energiei electrice produse din combustibili fosili în diferite zone geografice. Ponderea trebuie să reflecte structura de producție a combustibililor fosili în zona geografică dată. Factorul CO_2 este rezultatul împărțirii datelor privind emisiile echivalente de CO_2 ale sectorului energetic la cantitatea brută de energie electrică generată din combustibili fosili, exprimată în TWh. În sensul prezentelor orientări, zonele sunt definite ca zone geografice: (a) care constau în subpiețe conectate prin burse de energie; sau (b) în care nu există congestii declarate și, în ambele cazuri, prețurile orare pentru ziua următoare la bursa de energie din zonele care indică o divergență de preț în euro (pe baza ratelor de schimb zilnice ale BCE) de cel mult 1 % ca număr semnificativ din toate orele dintr-un an. Această diferențiere regională reflectă importanța centralelor electrice bazate de combustibili fosili pentru prețul final stabilit pe piața cu ridicata și rolul acestora ca instalații marginale în ordinea meritelor. Simplul fapt că energia electrică este comercializată între două state membre nu înseamnă automat că acestea formează o regiune supranațională. Având în vedere lipsa datelor relevante la nivel subnațional, zonele geografice trebuie să cuprindă întregul teritoriu al unuia sau al mai multor state membre. Pe această bază, pot fi identificate următoarele zone geografice: zona nordică (Danemarca, Suedia, Finlanda și Norvegia), zona europeană central-vestică (Austria, Belgia, Luxemburg, Franța, Germania și Țările de Jos), zona iberică (Portugalia, Spania), Cehia și Slovacia (Republica Cehă și Slovacia) și toate celelalte state membre separat. Factorii CO_2 maximi la nivel regional corespunzători sunt enumerați în anexa IV;

— „producția de referință", exprimată în tone pe an, înseamnă producția medie în cadrul instalației în perioada de referință 2005-2011 (producție de referință) pentru instalațiile care funcționează în fiecare an între 2005 și 2011. Un anumit an calendaristic (de exemplu, 2009) poate fi exclus din această perioadă de referință de 7 ani. În cazul în care instalația nu a funcționat timp de cel puțin un an între 2005 și 2011, producția de referință va fi definită ca producția anuală până când vor exista patru ani de funcționare înregistrați, iar ulterior va fi media celor trei ani

([1]) Codul 12 15 0 în cadrul juridic prevăzut de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 58/97 al Consiliului din 20 decembrie 1996 privind statisticile structurale de întreprindere.

anteriori acestei perioade. În cazul în care, în perioada în care se acordă ajutorul, capacitatea de producție dintr-o instalație este extinsă în sensul prezentelor orientări, producția de referință poate fi majorată, proporțional cu extinderea respectivă a capacității. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu 50 % până la 75 % în comparație cu producția de referință, instalația va primi numai jumătate din valoarea ajutorului corespunzătoare producției de referință. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu 75 % până la 90 % în comparație cu producția de referință, instalația va primi numai 25 % din valoarea ajutorului corespunzătoare producției de referință. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu cel puțin 90 % în comparație cu producția de referință, instalația nu va primi niciun ajutor;

— „consumul de energie electrică de referință", exprimat în MWh, înseamnă consumul mediu de energie electrică în cadrul instalației (inclusiv consumul de energie electrică pentru fabricarea produselor externalizate eligibile pentru ajutor) în cursul perioadei de referință 2005-2011 (consum de energie electrică de referință) pentru instalațiile care funcționează în fiecare an între 2005 și 2011. Un anumit an calendaristic (de exemplu, 2009) poate fi exclus din această perioadă de referință de 7 ani. În cazul în care instalația nu a funcționat timp de cel puțin un an între 2005 și 2011, consumul de energie electrică de referință va fi definit drept consumul anual de energie electrică până când vor exista patru ani de funcționare înregistrați, iar ulterior va fi definit ca media celor trei ani anteriori pentru care a fost înregistrată funcționarea. În cazul în care, în perioada în care se acordă ajutorul, o instalație își extinde semnificativ capacitatea de producție, consumul de energie electrică de referință poate fi majorat, proporțional cu extinderea respectivă a capacității. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu 50 % până la 75 % în comparație cu producția de referință, instalația va primi numai jumătate din valoarea ajutorului corespunzătoare consumului de energie electrică de referință. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu 75 % până la 90 % în comparație cu producția de referință, instalația va primi numai 25 % din valoarea ajutorului corespunzătoare consumului de energie electrică de referință. În cazul în care, într-un anumit an calendaristic, o instalație își reduce nivelul de producție cu cel puțin 90 % în comparație cu producția de referință, instalația nu va primi niciun ajutor;

— „extindere semnificativă a capacității" înseamnă o creștere semnificativă a capacității instalate inițiale a unei instalații, care produce toate consecințele următoare:

  — au loc una sau mai multe modificări fizice identificabile, care privesc configurația tehnică și funcționarea acesteia, altele decât simpla înlocuire a unei linii de producție existente; și

  — instalația poate funcționa la o capacitate cu cel puțin 10 % mai mare decât capacitatea instalată inițială a instalației înainte de modificare, acesta fiind rezultatul unei investiții în active corporale (sau al unei serii de investiții progresive în active corporale).

Instalația trebuie să furnizeze autorității naționale care acordă ajutorul dovezi care să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile pentru o extindere semnificativă a capacității și că această extindere a fost evaluată ca fiind satisfăcătoare de către un verificator independent. Verificarea privește fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea datelor furnizate de instalație și are ca rezultat un aviz de verificare, în care se precizează cu o asigurare rezonabilă că datele transmise nu conțin erori semnificative;

— „valoarea de referință privind eficiența consumului de energie electrică", exprimată în MWh/tonă de producție și definită la nivelul Prodcom 8, înseamnă consumul de energie electrică specific produsului per tonă de producție realizată prin metodele de producție cele mai eficiente din punct de vedere energetic pentru produsul vizat. Pentru produsele din cadrul sectoarelor eligibile pentru care Decizia 2011/278/UE a Comisiei [1] a instituit interschimbabilitatea combustibilului și energiei electrice, valoarea de referință privind eficiența consumului de energie electrică se stabilește în limitele aceluiași sistem, luând în considerare doar partea reprezentată de energia electrică. Valorile de referință corespunzătoare privind consumul de energie electrică pentru produsele care fac parte din sectoarele și subsectoarele eligibile sunt enumerate în anexa III;

— „valoare alternativă de referință privind eficiența consumului de energie electrică", % din consumul de energie electrică de referință. Acest parametru, precum și valorile de referință privind eficiența consumului de energie electrică, vor fi stabilite printr-o decizie a Comisiei. Acest parametru corespunde efortului mediu de reducere impus de aplicarea valorilor de referință privind eficiența consumului de energie electrică (consumul de energie electrică de referință/consumul de energie electrică *ex ante*). Se aplică pentru toate produsele care fac parte din sectoarele sau subsectoarele eligibile, dar pentru care nu este definită o valoare de referință privind eficiența consumului de energie electrică.

---

[1] Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1). Anexa I.2 la decizia menționată include o serie de produse cărora s-a considerat că li se aplică această substituibilitate a combustibililor, cel puțin într-o anumită măsură.

ANEXA II

Sectoare și subsectoare considerate *ex ante* ca fiind expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a costurilor emisiilor indirecte

În scopul prezentelor orientări, o instalație deținută de beneficiarul ajutorului poate primi ajutor de stat pentru costurile emisiilor indirecte în temeiul secțiunii 3.3 din prezentele orientări numai dacă își desfășoară activitatea în unul dintre sectoarele sau subsectoarele de mai jos. Niciun alt sector sau subsector nu va fi considerat eligibil pentru un astfel de ajutor.

	Cod NACE [1]	Descriere
1.	2742	Producția de aluminiu
2.	1430	Extracția mineralelor pentru industria chimică și a îngrășămintelor naturale
3.	2413	Fabricarea altor produse chimice anorganice
4.	2743	Producția de plumb, zinc și cositor
5.	1810	Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte din piele
6.	2710	Producția de metale feroase sub forme primare și de feroaliaje, inclusiv țevi de oțel fără sudură
7.	2112	Fabricarea hârtiei și a cartonului
8.	2415	Fabricarea îngrășămintelor și a produselor azotoase
9.	2744	Producția de cupru
10.	2414	Fabricarea altor produse chimice organice de bază
11.	1711	Filarea fibrelor tip bumbac
12.	2470	Fabricarea fibrelor sintetice și artificiale
13.	1310	Extracția minereurilor feroase
14.		Următoarele subsectoare din cadrul sectorului Fabricarea materialelor plastice în forme primare (2416):
	24161039	Polietilena de joasă densitate (LDPE)
	24161035	Polietilena lineară de joasă densitate (LLDPE)
	24161050	Polietilena de înaltă densitate (HDPE)
	24165130	Polipropilenă (PP)
	24163010	Clorură de polivinil (PVC)
	24164040	Policarbonat (PC)
15.		Următorul subsector din cadrul sectorului Fabricării celulozei (2111):
	21111400	Pastă mecanică

[1] În conformitate cu clasificarea NACE rev. 1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Notă explicativă privind metodologia pentru definirea sectoarelor și a subsectoarelor eligibile pentru ajutor

1. În conformitate cu articolul 10a alineatul (15) din Directiva ETS, sectoarele sau subsectoarele enumerate în tabelul de mai sus sunt considerate a fi expuse la un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sensul prezentelor orientări pe o bază cantitativă în cazul în care intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe este mai mare de 10 %, iar totalul costurilor suplimentare indirecte provocate de punerea în aplicare a Directivei ETS ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca procentaj din valoarea adăugată brută, de cel puțin 5 %.

2. Pentru calcularea costurilor indirecte în scopul eligibilității în temeiul prezentelor orientări, se aplică aceeași ipoteză privind prețul CO_2 și același factor mediu de emisie al UE pentru energia electrică ca și în Decizia 2010/2/UE a Comisiei ([1]). Sunt folosite aceleași date privind schimburile comerciale, producția și valoarea adăugată pentru fiecare sector sau subsector ca și în Decizia 2010/2/UE a Comisiei. Calcularea intensităților schimburilor comerciale se bazează pe exporturile către și importurile din toate țările din afara UE, indiferent dacă aceste țări din afara Uniunii impun mecanisme de stabilire a prețului emisiilor de CO_2 (prin taxe pe emisiile de dioxid de carbon sau sisteme de limitare și tranzacționare similare schemei ETS). De asemenea, se presupune că 100 % din costul emisiilor de CO_2 va fi reflectat în prețul energiei electrice.

3. În mod similar dispozițiilor articolului 10a alineatul (17) din Directiva ETS, pentru stabilirea sectoarelor și a subsectoarelor eligibile enumerate în tabelul de mai sus, evaluarea sectoarelor pe baza unor criterii cantitative descrise la punctul 1 de mai sus a fost completată cu o evaluare calitativă, în situațiile în care sunt disponibile date relevante, iar reprezentanții industriei sau statele membre au adus argumente suficient de plauzibile și justificate în favoarea eligibilității. Evaluarea calitativă a fost aplicată, în primul rând, sectoarelor aflate la limită, respectiv sectoarelor NACE-4 care se confruntă cu o creștere a costurilor emisiilor indirecte cuprinsă între 3 și 5 % și cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 10 %; în al doilea rând, sectoarelor și subsectoarelor (inclusiv la nivel Prodcom ([2])) pentru care nu există suficiente date oficiale sau acestea sunt de o calitate precară; și, în al treilea rând, sectoarelor și subsectoarelor (inclusiv la nivel Prodcom) care se poate considera că au fost insuficient reprezentate prin evaluarea cantitativă. Sectoarele sau subsectoarele cu costuri ale emisiilor indirecte de CO_2 mai mici de 1 % nu au fost luate în considerare.

4. Evaluarea calitativă a eligibilității s-a axat, în primul rând, pe amploarea impactului asimetric al costurilor indirecte ale emisiilor de CO_2 ca parte a valorii adăugate brute a sectorului. Impactul asimetric al costurilor trebuie să fie suficient de mare pentru a prezenta un risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor emisiilor indirecte de CO_2. S-a considerat că acest criteriu este îndeplinit în cazul costurilor emisiilor indirecte de CO_2 de peste 2,5 %. În al doilea rând, au fost luate în considerare, în plus, dovezile disponibile privind piața care arătau că (sub)sectorul nu poate transfera costurile majorate ale emisiilor indirecte asupra clienților săi fără a pierde o cotă de piață semnificativă în favoarea concurenților săi din țări terțe. În acest scop, ca punct de referință obiectiv, o intensitate suficient de ridicată a schimburilor comerciale de cel puțin 25 % a fost considerată necesară pentru îndeplinirea celui de al doilea criteriu. În plus, al doilea criteriu impunea furnizarea unor informații argumentate care să arate că sectorul UE în cauză acceptă, în ansamblu, prețurile practicate pe piață (de exemplu, prețurile stabilite la bursele internaționale de mărfuri sau date privind corelarea prețurilor în cadrul macroregiunilor). În sprijinul acestor date au fost furnizate, în cazurile în care au fost disponibile, informații privind situația cererii și ofertei la nivel internațional, costurile pentru transport, marjele de profit și potențialul de reducere a emisiilor de CO_2. În al treilea rând, a fost luată în considerare interschimbabilitatea combustibilului și energiei electrice pentru produsele din sector, astfel cum prevede Decizia 2011/278/UE a Comisiei ([3]).

5. Rezultatele celor două evaluări, calitativă și cantitativă, se reflectă în lista sectoarelor și subsectoarelor eligibile prevăzută în prezenta anexă, care este finalizată și poate fi revizuită numai în cadrul evaluării intermediare a prezentelor orientări.

([1]) Decizia Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, 5.1.2010, p. 10).

([2]) Lista producție comunitară, disponibilă la adresa: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=RO&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC&IntCurrentPage=1

([3]) Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1). Anexa I.2 la decizia menționată include o serie de produse cărora s-a considerat că li se aplică această substituibilitate a combustibililor, cel puțin într-o anumită măsură.

ANEXA III

Valori de referință privind eficiența consumului de energie electrică pentru produsele cu coduri NACE din Anexa II

Cod NACE	Produs definit la nivelul Prodcom 8	Valoare de referință MWh/T
	[produsul 1] … [produsul 2] … [produsul 3] …	… per [t]
	[produsul 1] … [produsul 2] … [produsul 3] …	
	[produsul 1] … [produsul 2] … [produsul 3] …	
	[produsul 1] … [produsul 2] … [produsul 3] …	

ANEXA IV

Factori maximi ai emisiilor de CO_2 la nivel regional în diferite zone geografice (tCO_2/MWh)

		Energie electrică
Europa central-vestică	Austria, Belgia, Franța, Germania, Țările de Jos, Luxemburg	0,76
Cehia și Slovacia	Republica Cehă, Slovacia	1,06
Iberia	Portugalia, Spania	0,57
Nord	Danemarca, Suedia, Finlanda, Norvegia	0,67
Bulgaria		1,12
Cipru		0,75
Estonia		1,12
Grecia		0,82
Ungaria		0,84
Irlanda		0,56
Italia		0,60
Letonia		0,60
Lituania		0,60
Malta		0,86
Polonia		0,88
România		1,10
Slovenia		0,97
Regatul Unit		0,58

Notă explicativă privind factorii de emisie de CO_2 maximi regionali

Pentru a asigura egalitatea de tratament a surselor de energie electrică și pentru a evita posibilele abuzuri, se aplică același factor de emisie de CO_2 tuturor surselor de furnizare a energiei electrice (autogenerare, contracte de furnizare a energiei electrice sau aprovizionare în rețea) și tuturor beneficiarilor ajutorului din statul membru în cauză.

Metoda de stabilire a valorii maxime a ajutorului ia în considerare factorul de emisie de CO_2 pentru energia electrică furnizată de instalațiile de ardere din diferite zone geografice. Această diferențiere regională reflectă importanța centralelor electrice bazate de combustibili fosili pentru prețul final stabilit pe piața cu ridicata și rolul acestora ca instalații marginale în ordinea meritelor.

Comisia a definit *ex ante* valoarea (valorile) regională (regionale) menționată (menționate) anterior a(le) factorilor de emisie de CO_2 care constau în valorile maxime pentru calcularea valorii ajutorului. Cu toate acestea, statele membre pot aplica pe teritoriul lor un factor mai redus de emisie de CO_2 pentru toți beneficiarii.